

har alle de fødende kvinder sagt ja tak til at forblive opskårne, om jeg så må sige, altså forblive opskårne, efter de har født.

Det er den direkte kontakt mellem sundhedspersonalet, frontpersonalet, og de kvinder, der drejer sig om. Det er der, det store arbejde skal gøres. Jeg synes, man skal gøre meget for at sikre sig, at oplysningerne når helt ud i de enkelte familier, så man er klar over, at det her er strafbart i Danmark, og at det er belastende og på mange måder ødelæggende for den pige, der bliver født i den pågældende familie.

Til sidst vil jeg blot sige, at jeg har overværet en debat i det ghanesiske parlament for en del år siden. I Ghana er kvindelig omskæring forbudt, men der er en ganske stor del af befolkningen, der praktiserer det stadig væk. Debatten gik præcis på det samme, som den gør her i dag: Vi hæver straffen, og vi gør det udtrykkeligt beskrevet i loven, at det må man ikke. Men vi har ikke kontrol over, hvad der foregår rundt omkring i de samfund, som ikke er i direkte kontakt med myndighederne i det pågældende land.

Det vil sige, at i Ghanas hovedstad, i Accra, kunne man sige: Hos os foregår det ikke, men så snart vi kommer ud i landsbyerne, så ved vi ikke, hvad der foregår, og vi kan ikke kontrollere det. Det foregår stadig, for det kan vi jo se på de folk, der kommer fra landsbyerne ind til byerne.

Men det drejer sig om propaganda og kampagne og direkte kontakt mellem sundhedspersonalet og de personer, det vedrører. Lovgivning er godt, og det er fint, og det er nødvendigt. Men det er ikke nok.

Line Barfod (EL):

Som alle øvrige i dette Folketing finder jeg også, at omskæring er ualmindelig modbydeligt. Det skal være strafbart, det er strafbart. Der er ingen tvivl om, at omskæring er strafbart efter den danske straffelov. Der har været nogen diskussion om, hvorvidt det også er strafbart, hvis det bliver foretaget i udlandet. Det mener vi ikke der skal være nogen tvivl om.

Vi er også glade for, at justitsministeren har sendt et lovforslag i høring. Vi har ofte brokket os over, at regeringen ikke har sørget for at sende lovforslag i høring i tilstrækkelig god tid, så vi kan nå at få de saglige indvendinger og præciseringer, der kan være, med i debatten. Derfor er vi selvfølgelig glade for, at det sker i det her tilfælde. Det er også begrundelsen for, at vi ikke kan støtte de forslag, der ligger fra de to partier,

for vi vil gerne først se de høringssvar, der kommer.

Så har der været en diskussion: Hvad er det egentlig, vi skal gøre for at få stoppet omskæring? Der er ingen tvivl om, som vi også har været lidt inde på i debatten, at oplysning er det helt afgørende. Derfor håber jeg, at justitsministeren vil komme med en tilkendegivelse af, at der vil blive sat midler af til oplysningsarbejde; at den kampagne og det arbejde, der har været tidligere, hvor bevillingerne er ophørt, vil få nye bevillinger, så man kan følge de forslag, der ligger fra arbejdsgruppen, som har arbejdet med det her område.

Men den anden del af det er jo det internationale arbejde, for næsten alle de, der bliver omskåret, bliver det i udlandet. Vi vil gerne opfordre til, at justitsministeren, når hun deltager internationalt, prøver at arbejde for, at vi får ændret de internationale konventioner, så alle lande forpligter sig til at straffe omskæring på linje med den forpligtelse, vi har i forhold til tortur. I forhold til tortur siger vi jo også, at uanset hvor det er foregået, skal det straffes, og vi mener, at omskæring af piger og den modbydelige lemlæstelse, der foregår, bør behandles på linje med tortur, og at man derfor skal være forpligtet til at straffe det, uanset hvor det er foregået.

Kl. 13.55

Men også her er et internationalt oplysningsarbejde vigtigt, og derfor håber vi også, at man vil være med til at støtte oplysningsarbejde i de lande, hvor der foregår omskæring, og også støtte de piger og kvinder, der siger fra over for omskæring.

På det seneste har der været nogle historier om piger, der har anlagt sag mod deres egne forældre i afrikanske lande, fordi de ikke vil omskæres. Det er utrolig imponerende, at piger på 10-12-14 år er i stand til at anlægge en retssag mod deres egne forældre. De fortjener al den støtte, de overhovedet kan få. Jeg håber også, at de officielt fra Danmark kan få støtte til den kamp og få udbredt den kamp mod omskæring.

Så vil jeg sige i forhold til de forslag, der ligger, og også det lovforslag, justitsministeren har sendt i høring, at her laver vi jo på mærkværdig vis en bestemmelse i straffeloven, der kun drejer sig om det ene køn, nemlig pigerne og kvinderne, mens der ikke står en lyd om omskæring af drenge. Der er ingen tvivl om, at de grove former for kvindelig omskæring er ualmindelig modbydelige. Men der skal ikke være nogen tvivl om, at vi, når dette forslag fra justitsmini-